

29-07-2018 প্ৰাতঃমুৰুলী

ওম্ শান্তি

“অব্যক্ত মহাবাক্য”

ৰিভাইজ্: 25-12-1983

মধুবন

“সংগমযুগ অতি শ্ৰেষ্ঠ আনন্দ উদ্‌যাপনৰ দিন”

আজি অতিকৈ শ্ৰেষ্ঠ পিতাই অতিকৈ শ্ৰেষ্ঠ সন্তানসকলক শ্ৰেষ্ঠ দিনৰ শুভেচ্ছা দি আছেঁক। সকলো কিচমিচতকৈও মিঠা সন্তানসকলক কিচমিচৰ শুভেচ্ছা দি আছে। অতিকৈ শ্ৰেষ্ঠ দিন হৈছে সংগম যুগৰ দিন। বেয়া দিন শেষ হোৱাৰ পিছত ফুৰ্তিৰ, উৎসাহত থকা উৎসৱৰ দিন সংগম যুগ। যি দিনত বৃক্ষপতিয়ে কল্প-বৃক্ষৰ কাহিনী শুনায়। এই সংগমযুগী শ্ৰেষ্ঠ দিনতে কল্পবৃক্ষৰ ভেটিত জিলিকি থকা শ্ৰেষ্ঠ ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকলে উজ্জ্বলি থাকি গোটেই বৃক্ষকে উজ্জ্বলাই তোলে। ভাগ্যবান তৰা, মৰমৰ তৰাই বৃক্ষ জোপাক অতি সুন্দৰ কৰি তোলে। চৈতন্য জিলিকি থকা তৰা সকলেই বৃক্ষৰ সাজ-সজ্জা। বৃক্ষত হোৱাইট (শুকুলা বৰণৰ) আৰু লাইট (আলোকিত) ফৰিস্তাসকলে জিলিকি থকা বৃক্ষজোপাক উজ্জ্বলাই তোলে। ইয়াৰ স্মাৰক হিচাপে আজিৰ দিনটি খ্ৰীষ্টমাছ ট্ৰি ৰূপে সজোৱা হয়। সংগমৰ শ্ৰেষ্ঠ দিনত উৎসাহৰ উৎসৱৰ দিনত, ৰাতিক দিন বনাই দিয়ে। অন্ধকাৰক আলোকলৈ সলনি কৰি দিয়ে। ব্ৰাহ্মণ পৰিয়ালে সংগমৰ শ্ৰেষ্ঠ দিনত লগ হৈ আত্মাৰ ভোজন, ব্ৰহ্মা ভোজন মৰমেৰে খায় সেইবাবে স্মাৰক হিচাপেও সপৰিয়ালে লগ হৈ খাই-বৈ ফুৰ্তি কৰে। গোটেই কল্পতেই ফুৰ্তি কৰাৰ দিন বা আনন্দৰ যুগ হৈছে সংগম যুগ, যি সংগম যুগত যিমান ইচ্ছা সিমান অন্তৰ ভৰাই আনন্দ উদ্‌যাপন কৰিব পাৰা। জ্ঞান অমৃতৰ নিচাই মৰমত লীন কৰি দিয়ে। এই আত্মিক নিচাৰ অনুভৱ বিশেষ শ্ৰেষ্ঠ দিনত কৰা হয়। সংগম যুগৰ ব্ৰহ্ম মূহুৰ্তত, অমৃত বেলাত শ্ৰেষ্ঠ জন্মৰ চকু মেলিলা আৰু কি পালা! কিমান উপহাৰ পালা? চকু মেলিলা আৰু বুঢ়া বাবাক দেখিলা। শুকুলা বৰণৰ বাবাক দেখিলা। শুকুলা বৰণৰ মাজত ৰঙা দেখিলা নহয়! কাক দেখিলা? শান্তি কৰ্তা পিতাক দেখিলা। কিমান উপহাৰ দিলে? ইমান উপহাৰ দিলে যে জন্ম-জন্ম সেই উপহাৰেৰে প্ৰতিপালিত হৈ থাকিবা। একো কিনিবলগীয়া নহ'ব। সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ উপহাৰ হীৰাতকৈও মূল্যবান স্নেহৰূপী থাক, ঈশ্বৰীয় যাদুৰ থাক দিলে। যাৰ দ্বাৰা যি বিচৰা, যেতিয়া বিচৰা সংকল্পৰ দ্বাৰা আহ্বান কৰিলা আৰু প্ৰাপ্ত কৰিলা। ব্ৰাহ্মণৰ সম্পত্তিৰ ভৰালত অপ্ৰাপ্ত কোনো বস্তুৱেই নাই। এনেকুৱা উপহাৰ চকু মেলোতেই সকলো সন্তানে পালে। সকলোৱে পাইছা নহয়। কোনোবা বাকী থাকিতো যোৱা নাই। এইয়াই হৈছে শ্ৰেষ্ঠ দিনৰ মহত্ব। প্ৰথম ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকলৰ স্মাৰক, শেষৰ ধৰ্মলৈকে চিহ্ন হিচাপে এতিয়ালৈকে চলি আছে কিয়নো তোমালোক ব্ৰাহ্মণ শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকল গোটেই বৃক্ষৰে আধাৰ হোৱা। সকলো আত্মাৰ ককা-আজোককাটো তোমালোকেই হোৱা নহয় জানো। তোমালোকেই এইবোৰ শাখা। বৃক্ষৰ আধাৰ তোমালোক অতিকৈ শ্ৰেষ্ঠ ব্ৰাহ্মণসকল হোৱা সেইবাবে সকলো ধৰ্মৰ আত্মাই কোনোবা নহয় কোনোবা ৰূপত তোমালোক আত্মাসকলক আৰু তোমালোকৰ সংগমযুগী ৰীতি-নীতিক এতিয়ালৈ পালন কৰি আছে। এনেকুৱা পৰম্পৰাৰ পূজ্য আত্মা হোৱা। পৰম আত্মাতকৈও ডবল পূজনীয় তোমালোক। এনেকৈ নিজকে অতিকৈ মহান, শ্ৰেষ্ঠতকৈও শ্ৰেষ্ঠ বুলি বুজি লৈ ফুৰ্তিৰ দিন পালন কৰি আছা নহয়! পালন কৰা দিন কিমান কম সময়ৰ। কল্পৰ হিচাপত এটাই শ্ৰেষ্ঠ দিন খুউব উদ্‌যাপন কৰা। ফুৰ্তিতে নাচা। ব্ৰহ্মা ভোজন খোৱা আৰু ফুৰ্তিৰ গীত গোৱা। আৰু কিবা চিন্তা আছে নেকি? বেফিকৰ (নিচিন্ত) বাদস্থাহে গোটেই দিন কি কৰে? ফুৰ্তি কৰে নহয় জানো। মনৰ ফুৰ্তি কৰা। হৃদৰ দিনৰ ফুৰ্তি নকৰিবা। বেহৃদৰ দিনৰ, বেহৃদৰ দুখ-ৰহিত (বেগম) ফুৰ্তি পালন কৰা। বুজি পাইছা! ব্ৰাহ্মণ সংসাৰত আহিছা, কিহৰ বাবে? ফুৰ্তি কৰাৰ বাবে। অচ্ছা।

আজি বিশেষ চাৰিওফালৰ ডবল বিদেশী সন্তানসকলক ফুৰ্তিৰ দিন অতিকৈ শ্ৰেষ্ঠ দিন উদ্‌যাপন কৰাৰ বিশেষ শুভেচ্ছা জনাইছো। বাপদাদাই বিশেষ মিলনৰ উপহাৰ দিবলৈ আহিছে। এতিয়াতো বহুত কম সংখ্যক আছা তথাপিও ইমান দূৰত বহিবলগীয়া হৈছে। যেতিয়া বৃদ্ধি পাই যাব তেতিয়াতো কেৱল দৰ্শনহে কৰিব লাগিব। মিলন মনোৱাৰ সুযোগ নাথাকিব। কেৱল দৰ্শনহে কৰিব লাগিব। দৃষ্টি, দৰ্শনলৈ পৰিৱৰ্তন হৈ যাব। অন্তত যেতিয়া কেৱল 'দৃষ্টি' পাবা সেয়া ভক্তিত 'দৰ্শন' শব্দত পৰিণত হৈ যাব। ডবল বিদেশী সকলৰ বিশেষ নিচা কোনটো? এটি গীত আছে নহয় - উচ্চতকৈও উচ্চ দেৱাল, উচ্চতকৈও উচ্চ সমুদ্ৰ, দুনিয়াৰ ভিন্ন দেশৰ দেৱালতো আছেই। গতিকে দেশ সমূহৰ উচ্চ দেৱাল, ধৰ্মৰ দেৱাল, জ্ঞানৰ দেৱাল, মান্যতাৰ দেৱাল, ৰীতি-নীতিৰ দেৱাল, সকলো পাৰ কৰি আহি গৈছা নহয়। মিলনতো ভাৰতবাসীয়েও কৰে, ভাৰতবাসীয়েও অধিকাৰ পাইছে কিন্তু দেশৰ দেশতেই পালে। ইমান উচ্চ দেৱাল পাৰ কৰিবলগীয়া নহ'ল। কেৱল ভক্তিৰ দেৱাল পাৰ কৰিছে। কিন্তু ডবল বিদেশী সন্তানসকলে অনেক প্ৰকাৰৰ উচ্চ দেৱাল পাৰ কৰিছে, সেইবাবে ডবল নিচা আছে। অনেক প্ৰকাৰৰ পৰ্দাৰ দুনিয়াক পাৰ কৰিলা সেইবাবে পাৰ কৰোতা সন্তানসকলক ডবল স্মৰণ আৰু স্নেহ। কষ্টতো কৰিছা নহয়। কিন্তু পিতাৰ মৰমে কষ্ট পাহৰাই দিলে। অচ্ছা।

সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ পূজ্য আত্মাসকলক, সকলোকে লাইট-মাইট দিওতা অতিকৈ শ্ৰেষ্ঠ সন্তানসকলক, ফুৰ্তিৰ সংসাৰত সদায় আত্মিক ফুৰ্তি উদ্‌যাপন কৰোতা, প্ৰতিটো দিনেই উৎসৱ বুলি ভাবি উৎসাহত থাকোতা, বেহদৰ ঈশ্বৰীয় উপহাৰ প্ৰাপ্ত কৰোতা, এনেকুৱা কল্প বৃক্ষৰ উজ্জ্বলি থকা, জিলিকি থকা শ্ৰেষ্ঠ তৰাসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

বিদেশী ভ্ৰাতা-ভগ্নীসকলৰ লগত ব্যক্তিগত সাক্ষাৎ

(1) সকলোৱে নিজকে কল্পৰ পিছত মিলিত অতি মৰমৰ বুলি ভাবা নহয়? কিমান আন্তৰিক মৰমেৰে পিতাই ক'ব ক'ব পৰা বিচাৰি এটি ফুলৰ থোপাত আনিছে। ফুলৰ থোপাত আহি সকলোৱে আত্মিক গোলাপ হৈ গ'লা। আত্মিক গোলাপ অৰ্থাৎ অবিনাশী সুবাস দিওতা। এনেকৈ নিজকে অনুভৱ কৰানে? প্ৰত্যেকৰে এইটো নিচা আছে নহয় যে মই পিতাৰ প্ৰিয় হওঁ! প্ৰত্যেকেই নিশ্চয় ক'বা যে বাবাৰ মোতকৈ প্ৰিয় আৰু কোনো নাই। যেনেকৈ পিতাৰ দৰে প্ৰিয় আৰু কোনো নাই। সেইদৰে সন্তানেও ক'ব কিয়নো প্ৰত্যেকৰে বিশেষত্ব অনুসৰি পিতাৰ সকলোৰে প্ৰতি বিশেষ স্নেহ আছে। ক্ৰমানুসৰি হোৱা স্বত্তেও সকলোৱে বিশেষ স্নেহী। সন্তানৰ মূল্য কেৱল পিতাই জানে আৰু তোমালোকে জানা আৰু কোনেও জানিব নোৱাৰে। অন্যহিতো তোমালোকক সাধাৰণ বুলি ভাবে, কিন্তু কৌটিৰ মাজত কোনোবা আৰু সেই কোনোবাৰ মাজতো কোনোবা হৈছা তোমালোক যাক পিতাই নিজৰ কৰি ল'লে। পিতাৰ হোৱাৰ লগে লগে সৰ্বপ্ৰাপ্তি হৈ গ'ল। খাজনাৰ চাবিকাঠি বাবাই তোমালোক সকলোকে দি দিছে। নিজৰ লগত ৰখা নাই। ইমান চাবি আছে যে সকলোকে দি দিছে। এই মাষ্টৰ কী (মুখ্য চাবি) এনেকুৱা যে যি খাজনাত লগাব খোজা লগোৱা আৰু খাজনা প্ৰাপ্ত কৰা। কষ্ট কৰিবলগীয়া নহয়। এনেও লগুন এনে এখন ঠাই য'ত ৰাজতন্ত্ৰ আছে। প্ৰজা হওঁতা নহয়। সকলোৱে সেৱাৰ ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়োতা। য'ত প্ৰাপ্তি আছে তাত সেৱাৰ অবিহনে থাকিব নোৱাৰে। সেৱা কম অৰ্থাৎ প্ৰাপ্তি কম। প্ৰাপ্তি স্বৰূপে সেৱা অবিহনে বৈ থাকিব নোৱাৰে। চোৱা, তোমালোকে কিমান দেশ এৰি বিদেশত গুচি গ'লা, তথাপিও পিতাই বিদেশৰ পৰাও বিচাৰি নিজৰ বনাই ল'লে। যিমান দূৰলৈকে গুছি নগ'লা কয় তথাপিও পিতাই ধৰি ল'লে নহয়। অচ্ছা।

অষ্ট্ৰেলিয়া দলৰ সৈতে:- সকলোৱে মহাবীৰ হোৱা নহয়। মহাবীৰৰ দল অৰ্থাৎ সদাকালৰ বাবে মায়াক বিদায় দিওঁতা। এনেকুৱা উৎসৱ উদ্‌যাপন কৰিছানে? অষ্ট্ৰেলিয়াক সদায় বাবাদাদাই বাহাদুৰৰ স্থান বুলি কয়। গতিকে অষ্ট্ৰেলিয়া নিবাসী সদায় মায়াক বিদায় দিওঁতা কিয়নো যেতিয়া পিতা লগত আছে গতিকে পিতা সান্নিধ্যত থাকিলে মায়া আহিব

নোৱাৰে। সদায় পিতা লগত আছে গতিকে বিদায় হৈ গৈছে নহয় জানো। বিদায় দিওঁতা সদায় সন্তুষ্টমণি। নিজেও সন্তুষ্ট, সেৱাতো সন্তুষ্ট, সম্পৰ্কতো সন্তুষ্ট। সকলোতে সন্তুষ্ট। এনেকুৱা সন্তুষ্টমণি আত্মাসকল সদায় অন্তৰ আসনত অধিষ্ঠিত। গতিকে যিসকল অন্তৰ আসনধাৰী হ'ব তেওঁলোক সদায় ফুৰ্তি আৰু নিচাত থাকিব। বাপদাদাই সন্তুষ্টমণি, মহাবীৰ, মায়াজীং দলক চাই আছে। সকলোকে অনুভৱী আত্মাৰূপত দেখিবলৈ পোৱা গৈছে। সেৱাধাৰীও হোৱা। যিদৰে সেৱাৰ বিশেষত্বত লগুণৰ বিশেষ পাৰ্ট আছে সেইদৰে অষ্ট্ৰেলিয়াৰো বিশেষ পাৰ্ট আছে। বাপদাদাই অষ্ট্ৰেলিয়া নিবাসীসকলক সেৱাত সদা-প্ৰস্তুত আৰু সদায় সেৱাত প্ৰসাৰ কৰোতা, এনেকুৱা চাৰ্টিফিকেট (প্ৰমাণপত্ৰ) দিয়ে। আচ্ছা-

বিদায়ৰ সময়ত:- এতিয়া তোমালোক সকলোৱে জাগি আছা, তোমালোক সকলোৰে বাবে ক'ৰবাত নহয় ক'ৰবাত জাগৰণ হৈ থাকে। যেতিয়া তোমালোকৰ ভক্তসকলে জাগৰণ কৰে তেনেহ'লে তোমালোকেও কৰিলা এইটো কি ডাঙৰ কথা। সকলোৰে আৰাম্ভনি সংগমতেই হয়। যি তোমালোকে জ্ঞানেৰে কৰা সেয়া তেওঁলোকে ভক্তিৰে কৰে। ভক্তিৰ আধাৰো সংগমতেই স্থাপনা হয়। সেয়া হৈছে ভাৱনা আৰু এয়া হৈছে জ্ঞান। সকলোৰে সেৱাত গৈ আছা, ঘৰত গৈ আছা, নহয়, যোৱা অৰ্থাৎ সেৱাৰ প্ৰমাণ আকৌ লৈ অহা। খালী হাতেৰে নাহিবা। অতি কমেও ফুলৰ থোপাতো উপহাৰ হিচাপে দিয়া হয়। ফুলৰ থোপাই আনা নতুবা বাটন (বুটামত লগোৱা সৰু ফুল)। ফৰ্মত এইটো প্ৰশ্নও যোগ দিবা যে এবছৰত কিমান তৈয়াৰ কৰিলা! যিসকলে খালী হৈ আহে তেওঁলোকক দ্বিতীয়বাৰ চাৰ্টিফিকেট নিদিবা। এবছৰত এজনকটো তৈয়াৰ কৰি লগত লৈ আহা। অচ্ছা।

অব্যক্ত মহাবাক্য - বৃত্তিৰ দ্বাৰা বায়ুমণ্ডলক শক্তিশালী বনোৱা

সকলোতকৈ তীব্ৰগতিৰ সেৱা হৈছে - "বৃত্তিৰ দ্বাৰা প্ৰকম্পন বিয়পোৱা"। বৃত্তি বহুত তীব্ৰ ৰকেটতকৈও বেগী। বৃত্তিৰ দ্বাৰা বায়ুমণ্ডলক পৰিৱৰ্তন কৰিব পাৰা। য'ত বিচৰা, যিমান আত্মাৰ প্ৰতি বিচৰা বৃত্তিৰ দ্বাৰা ইয়াত বহি বহিয়েই গুছি যাব পাৰা। বৃত্তিৰ দ্বাৰাই দৃষ্টি আৰু সৃষ্টি পৰিৱৰ্তন কৰিব পাৰা। কেৱল বৃত্তিত সকলোৰে প্ৰতি শুভ-ভাৱনা আৰু শুভ-কামনা থাকক। বিশ্বকল্যাণ কৰাৰ বাবে তোমালোকৰ বৃত্তি, দৃষ্টি আৰু স্থিতি সদায় বেহদৰ হোৱা উচিত। বৃত্তিত অলপমানো কোনো আত্মাৰ প্ৰতি নেতিবাচক বা ব্যৰ্থ ভাবনা যাতে নাথাকে। নেতিবাচক কথাক পৰিৱৰ্তন কৰা সেয়া বেলেগ কথা। কিন্তু যি নিজেই নেতিবাচক বৃত্তিৰ হ'ব তেওঁ আনৰ নেতিবাচক বৃত্তিক ইতিবাচক বৃত্তিলৈ পৰিৱৰ্তন কৰিব নোৱাৰিব।

যিদৰে স্থাপনাৰ আদিত সাধন কম নাছিল, কিন্তু বেহদৰ বৈৰাগ্য বৃত্তিৰ ভৰ্তিষ্ঠ আছিল। এই 14 বছৰ যি তপস্যা কৰিছিল, সেয়া বেহদৰ বৈৰাগ্য বৃত্তিৰ বায়ুমণ্ডল আছিল। বাপদাদাই এতিয়া সাধন বহুত দিছে, সাধনৰ কোনো অভাৱ নাই। কিন্তু থকাৰ পিছতো বেহদৰ বৈৰাগ্য বৃত্তি যাতে থাকে। তোমালোকৰ বৈৰাগ্য বৃত্তিৰ বায়ুমণ্ডল অবিহনে আত্মাসকল সুখী, শান্ত হ'ব নোৱাৰে, অশান্তিৰ পৰা মুক্ত হ'ব নোৱাৰে, গতিকে সকলো আৱশ্যক সাধন ব্যৱহাৰ কৰা কিন্তু যিমান সম্ভৱ সিমান অন্তৰৰ পৰা বৈৰাগ্য বৃত্তিৰ দ্বাৰা, সাধনৰ বশীভূত হৈ নহয়। **এতিয়া সাধনাৰ বায়ুমণ্ডল চাৰিওফালে গঢ়ি তোলা।** সময়ৰ সমীপতা অনুসৰি এতিয়া সাঁচা তপস্যা বা সাধনা হৈছে - "বেহদৰ বৈৰাগ্য"।

বৰ্তমান সময়ত বিশ্বত এফালে ভ্ৰষ্টাচাৰ, অত্যাচাৰৰ অগ্নি আনফালে তোমালোক সন্তানসকলৰ শক্তিশালী যোগ অৰ্থাৎ লগনৰ অগ্নি জ্বলাৰূপত আৱশ্যক। এয়া জ্বলাৰূপেই এই ভ্ৰষ্টাচাৰ, অত্যাচাৰৰ অগ্নিক সমাপ্ত কৰি সকলো আত্মাক সহযোগ দিব। তোমালোকৰ লগন জ্বলাৰূপৰ হওক অৰ্থাৎ শক্তিশালী যোগ হওক, বৃত্তিত সকলোৰে প্ৰতি কল্যাণৰ ভাৱনা হওক, তেতিয়া এই লগনৰ অগ্নিয়ে, সেই অগ্নিক সমাপ্ত কৰিব আৰু আনফালে আত্মাসকলক পৰমাত্মাৰ বাতৰি,

শীতল স্বৰূপৰ অনুভূতি কৰাব। ইয়াৰ বাবে এতিয়া দৃষ্টি-বৃত্তিত পৰিত্ৰতাৰ ওপৰত অধিক গুৰুত্ব দিবা কিন্তু মূল আধাৰ নিজৰ সংকল্পক শুদ্ধ বনোৱা, জ্ঞান স্বৰূপ বনোৱা, শক্তি স্বৰূপ বনোৱা। তেতিয়া তোমালোকৰ প্ৰকল্পনৰ দ্বাৰা, বৃত্তিৰ দ্বাৰা, শুভ-ভাৱনাৰ দ্বাৰা, অন্যৰ মায়া সহজে আতৰি যাব। যদি 'কিয়', 'কি' আদিত গুছি যোৱা, তেন্তে তোমালোকৰো মায়া আতৰি নাযাব আৰু অন্যৰো নাযাব।

এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলে দুই প্ৰকাৰৰ কাৰ্য্য কৰিব লাগিব - প্ৰথমতেতো আত্মাসকলক যোগ্য আৰু যোগী বনাব লাগিব, দ্বিতীয়তে ধৰণীকো তৈয়াৰ কৰিব লাগিব। ইয়াৰ বাবে বিশেষ বাণীৰ লগতে বৃত্তিক আৰু তীব্ৰ গতি দিব লাগিব কিয়নো বৃত্তিৰে বায়ুমণ্ডল গঢ়ি উঠিব আৰু বায়ুমণ্ডলৰ প্ৰভাৱ প্ৰকৃতিৰ ওপৰত পৰিব, তেতিয়া তৈয়াৰ হ'ব। বাণী আৰু বৃত্তি দুয়োটিয়ে একেলগে সেৱাত লাগি থকা উচিত। তোমালোকৰ বাণী, কৰ্ম আৰু বৃত্তিৰ দ্বাৰা উপৰাম স্থিতিৰ অনুভৱ হওক। এনেকুৱা নহয় যে, মইতো উপৰামেই কিন্তু অইনে মোক বুজি নাপায়, চিনি নাপায়। যদি চিনি নাপায় তেন্তে তুমি তেওঁলোকক নিজৰ আত্মশক্তিৰ দ্বাৰা চিনাকি দিয়া। 95 শতাংশ সকলোৰে আন্তৰিক পচন্দৰ হোৱা। তোমালোকৰ কৰ্ম আৰু বৃত্তিয়ে তেওঁলোকক পৰিৱৰ্তন কৰক। ইয়াত কেৱল সহন শক্তিক ধাৰণ কৰাৰ আৱশ্যকতা আছে। যদি তোমালোকৰ বৃত্তিত শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনা, শ্ৰেষ্ঠ কামনা আছে তেন্তে চেকেণ্ডৰ সংকল্পৰ দ্বাৰা, দৃষ্টিৰ দ্বাৰা নিজৰ আন্তৰিক হাঁহিৰ দ্বাৰা চেকেণ্ডতো কাৰোবাক বহুত কিবা কিবি দিব পাৰা। যিয়েই আহক তেওঁলোকক উপহাৰ দিয়া, খালী হাতেৰে যাতে নাযায়।

প্ৰত্যেক ব্যক্তিক, কথাক ইতিবাচক বৃত্তিৰে চোৱা, শূনা আৰু ভাবা তেতিয়া কেতিয়াও আবেশ বা ক্ৰোধ নাহিব। তোমালোক মাষ্টৰ স্নেহৰ সাগৰ হোৱা গতিকে তোমালোকৰ চকু, চেহেৰা, বৃত্তি, দৃষ্টিত লেখমাত্ৰও অন্য ভাৱ আহিব নোৱাৰে, সেইবাবে যিয়েই নহওক কিয়, গোটেই দুনিয়াই তোমালোকৰ ওপৰত ক্ৰোধ কৰিলেও তোমালোক মাষ্টৰ স্নেহৰ সাগৰে দুনিয়ালৈ আক্ৰমণ নকৰিবা। নিচিন্ত বাদশ্বাহ হোৱা, তেতিয়া তোমালোকৰ শ্ৰেষ্ঠ বৃত্তিৰ দ্বাৰা শক্তিশালী বায়ুমণ্ডল তৈয়াৰ হ'ব। যেনেকৈ আজিকালি বিজ্ঞানৰ সাধনৰ দ্বাৰা খহতা বস্তুকো সুন্দৰ ৰূপলৈ পৰিৱৰ্তন কৰা হয় তেনেকৈ তোমালোকৰ শ্ৰেষ্ঠ বৃত্তিয়ে যাতে নেতিবাচক অথবা ব্যৰ্থক ইতিবাচকলৈ পৰিৱৰ্তন কৰি দিয়ে। তোমালোকৰ মন আৰু বুদ্ধি এনেকুৱা হৈ যাওক যাতে নেতিবাচক বৃত্তিয়ে স্পৰ্শই নকৰে, চেকেণ্ডত পৰিৱৰ্তন হৈ যাওক। অচ্ছা।

***বৰদান:-** দিনচৰ্চাৰ চেটিং (নিৰ্ধাৰণ) আৰু পিতাৰ সান্নিধ্যৰ দ্বাৰা সকলো কাৰ্য্য একুৰেট (যথাযথ) কৰোতা বিশ্ব কল্যাণকাৰী হোৱা

দুনিয়াত যিসকল ডাঙৰ লোক থাকে তেওঁলোকৰ দিনচৰ্চা নিৰ্ধাৰিত কৰা থাকে। কোনো কাৰ্য্য যথাযথ তেতিয়া হয় যেতিয়া দিনচৰ্চা নিৰ্ধাৰিত কৰা থাকে। নিৰ্ধাৰিত কৰিলে সময়, শক্তি সকলো ৰাহি হয়, এজন ব্যক্তিয়ে দহটা কাৰ্য্য কৰিব পাৰে। গতিকে তোমালোক বিশ্বকল্যাণকাৰী দায়িত্বশীল আত্মাসকলে, প্ৰতিতো কাৰ্য্যতে সফলতা প্ৰাপ্ত কৰাৰ বাবে দিনচৰ্চা নিৰ্ধাৰিত কৰা আৰু পিতাৰ লগত সদায় যুগ্ম হৈ থাকা। হাজাৰ ভূজাধাৰী পিতা তোমালোকৰ লগত আছে গতিকে এটা কাৰ্য্যৰ পৰিৱৰ্তে হাজাৰটা কাৰ্য্য যথাযথভাৱে সম্পন্ন কৰিব পাৰা।

***গ্লোগান:-** সকলো আত্মাৰ প্ৰতি শুদ্ধ সংকল্প কৰাটোৱেই হৈছে বৰদানী মূৰ্ত হোৱা।

!!ওম্ শান্তি!!
